

*DFG-Perseus Workshop on Historical Texts
Tufts University, Medford, MA, USA*

*An Online Edition of Demetrios of Scepsis:
A Case Study on Fragment 32*

Universität Hamburg

Dr. Alexandra Trachsel
University of Hamburg
12. 1. 2010

The work on Demetrios of Scepsis is:

A Corpus of 5 Testimonia and 75 fragments

For each of them there will be three sections:

1. Text

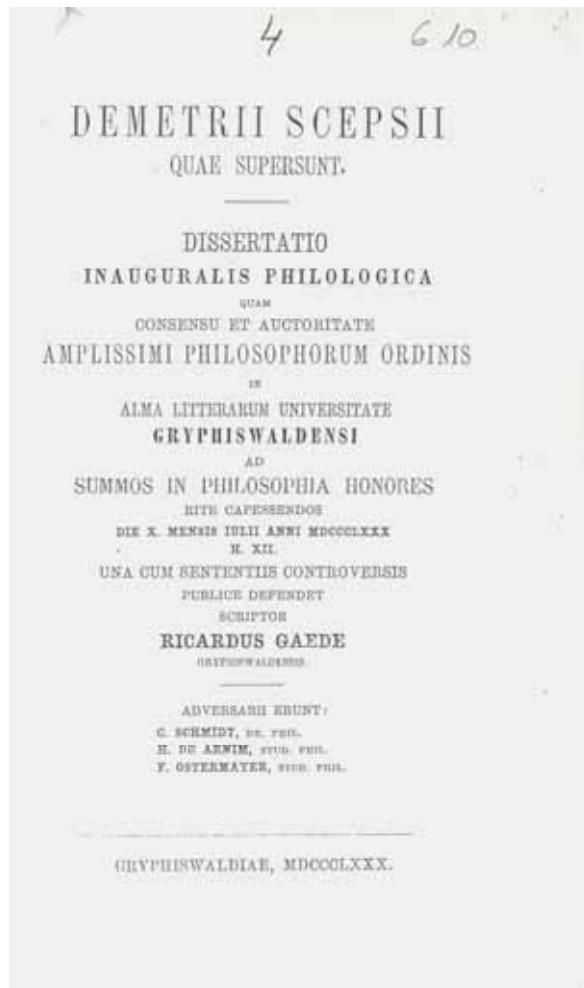
- Greek original Text in its final presentation
- Variants/conjectures

2. Translation

3. Commentary

- Comments on the Text
- Interpretation

Gaede's edition of 1880

— 20 —

εἰτα πότερον, ἢ βασιλέων, κακῶς ὀργούμενον ἡρὴ θάσασθαι
βασίς ἢ καὶ τὸν ἀπηγγιλλόντος μου ἵδια ποιήματα θίλεις ἀκρό-
σσαθαι; κατευθεῖς οὖν λύγινος οὐτας ἥσος τοῦ βασιλέως ἦσ' ἱρό-
ιον το τέλεσθαι καὶ τὰν φύσιν τῆς γενέσθαι;

8 (9).

Athen. XIV p. 644 a: (οὐδὲ τῆς καίμης ὀμηρήματος εἷμι) ἣν
Πλακούνια φροντὶ κατεῖθος ἀγμήτεος ὁ Σκέψιος τὸν διαδ-
έκτα τρωικὸν διακόσμον, τὸν Τρωπλακίων Θηρῶν φάσκων αὐ-
τὸν ἀπέχειν στολὴν ἔτι.

Lih. XV.

9 (10).

Athen. III p. 80 d: ἀγμήτεος δ' ὁ Σκέψιος ἐν τῷ
πινετεικεῖται τῷ τρωικῷ διακόσμῳ τέφωνος φροντὶ γίνεσθαι
τοὺς μὲν σύναντας λεθούσας. Ηγησάντα γαντά τὸν ἀττάνδελο
τὸν ταξιστὸς γράψαντα καὶ ἀργάς ὅπα πίνηται καὶ τρευγόδην
φροντὶ γίνεσθαι καὶ ὑποκριτικῶν καὶ ²⁶) τεῦχον, ἀπταναΐτικα τίταν-
εύκων μὲν γνωστάμενον.

Lih. XVI.

10 (11).

Athen. IV p. 173 f: ἀγμήτεος δ' ὁ Σκέψιος ἐν Ιε-
κοιδεῖται τρωικὸν διακόσμον ἐν τῷ Δεκανικῇ φροντὶ τοι τῆς
όδου τῆς πολεούσης 'Τρωιανῆς θέρεως θίλεσθαι θίλεσθαι Μάττωνα'²⁷⁾
καὶ Κεράσων ὃν τῶν ἐν τοῖς φεδιτοῖς ποιεύντων τα ταῦτα μάζους
καὶ καραντύντων τὸν οἶνον διακάνων.

11 (12).

Athen. VII p. 300 d: περὶ τὸν Εὐόλον ποτοφόρον αὐτὸν μερο-
γένει 'Ἀντίμαρος ἐν τοῖς ἐπιγενερήμαται ἀλτεοῖς οὐτας' ἔλθων
Εὐόλης ποηγῆς τὴν δινήσκοντα, ἀγμήτεος ὁ Σκέψιος ἐν Ιε-
κοιδεῖται τῷ τρωικῷ διακόσμῳ ἐγγέλτις φροντὶ διαφέρεντος γί-
νεσθαι ²⁸⁾.

26) καὶ δολ. Wilamowitz τίτητα σαρρυπτοῦντα est, Schweighäuser con-
lascit: τυττίνγην.

27) Traditum est Δολτών, corr. Malinowski et al. 23 e.

28) In Antimachii versus traditum est Περιάλης Bergk Εὐόλης pro-

— 25 —

Σεκέψιος "Αρτηρίης φροντὶ τίτην τὴν ἀδρόστην ἵπο 'Ἄδρόστον
τίτην λέγεταιντα.

Strabo in § 13 (p. 588) Calliethous et Antimachi quidem
locos qui praecedunt cum Harpecautions communes habet, ta-
men Demetrii sententiam non addit. Itaque quoniam geo-
graphum hoc quoque loco Scopio unum atque illud inde ex-
plicandum esse quod neglegenter excerpit credo, nolo hoc
enigmam persundere.

In § 21 (p. 590) homonymorum enumeratio: μολλᾶ δὲ
ομονυμία θρησκῆι καὶ Τρωεῖον οἷον Σκεπτίς τινες καὶ
Σκοπεῖς ποταμός καὶ Σκοπεῖς τεῖχος καὶ τὸ Τροπεῖον Σκεπτίς
καὶ simillima est illi quae a Strabone X p. 472 ad Demet-
rium refertur (v. fr. 61). Porro verbis δὲ Πρέστειος ποτα-
μός μιν τινα, πόλις δὲ οὐτι τοποθεσίαι ἡστὶ τοις Ινόμοσιν Aristar-
chus impugnat (cf. schol. A ad B 835: ἐτι οὗτος ποταμός
λέγεται τὸν Πρέστειον) id quod Scopius sapio fecit ²⁹⁾. Ne-
que igitur dubito quin §§ 20, 21 quae ad interpretandas res-
B 835 sqq. pertinent, Scopio aucteri vindicandae sint. Ad-
dendum est fr.

*19.

schol. V ad A 229: (Περιάλης) ἀργολος αἴτη τὸν νῦν
Πελοὶ-Περιάλην καλοῦσι τῆς Αιμφακηνῶν δὲ τὸ χώρος.

μινῆ (Καρπ. vodd.) 'Άδραστος ταῖς δὲ 'Άδραστον τοῦ (dal. Wilam.)
βασιλίδας, δρ' εἰ καὶ δὲ (v. Wilam.) δύλων. Έλαν Η Μελισσαῖς μὲν τοῦ
Κρητοῦ, οὐδέποτε Κυνουρίας, Αἰδη τροφός. Καλλίμαχος: εἰ δὲ δεσμός
'Άδραστος λένε τὸν γραῦτον' (lym. in Ievem 47). Characē auctore
(v. Stephan. s. v.) Melissas nec Cratia sed Trea, illa θίλα quae prima
in Treia regnabat, nata est Admetus diebus, secundum scholion Plat.
Phaedr. 248 C quod ex Orphicis theogonia derivandam est monente Willi-
amowitzio, Melissai et Anatiliensē illa, Nocula ministera. Antea Diogenes
Cyzicenus (ap. Steph. s. v.) tam γυμνα καὶ nymphis Orantia dictum est esse de-
coerat. Peccūt alios nominat eis ab Admeto Sieyanis derivante ex Pa-
nasias l. s. i. et Harpecautions epitheta apparet.

Ab emilius his diversam doctrinam sectus D. Beccaria Diana et
Admetum audire esse presumebat.

29) cf. p. 3. de Strab. pp. 523 et 531 v. infra p. 30 sq.

Fr. 22

Gaede 1880 and
TLG for Demetrios
of Scepsis

Diogenes

Diogenes

File Edit View Go Help File

Back Forward Home Find Open Save Print

ιάζων Αρίσβαν καλεῖ εν πρώτῃ (c. 151).
Strab. § 27 p. 594: καὶ τὸ Ἰλιον δ' ὁ νῦν ἔστι κωμόπολις τις ἡν, ὅτε πρῶτον Ῥωμαῖοι τῆς Ασίας ἐπέβησαν καὶ ἔξεβαλον Ἀντίοχον τὸν μέγαν ἐκ τῆς ἐντὸς τοῦ Ταύρου. φησὶ γοῦν <Δημήτριος ὁ Σκήψιος> μειράκιον <ῶν> ἐπιδημήσας εἰς τὴν πόλιν κατ' ἔκεινους τοὺς καιρούς, οὕτως ωλιγωρημένην Ιδεῖν τὴν κατοικίαν ὥστε μηδὲ κεραμωτὰς ἔχειν τὰς στέγας· Ἡγησιάναξ δὲ τοὺς Γαλάτας περαιωθέντας ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀναβῆναι μὲν εἰς τὴν πόλιν δεομένους ἑρύματος, παραχρῆμα δ' ἐκλιπεῖν διὰ τὸ ἀτείχιστον· ὕστερον δ' ἐπανόρθωσιν ἔσχε πολλήν.

Strab. § 33 p. 596: ὑπονοεῖ δ' ὁ <Δημήτριος> μέχρι δεῦρο (scil. τῆς Κεβρήνης) διατείνειν τὴν περὶ τὸ Ἰλιον χώραν τὴν ὑπὸ τῷ Ἐκτορὶ, ἀνήκουσαν ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου μέχρι Κεβρηνίας· τάφον τε γὰρ Ἀλεξάνδρου δείκνυσθαι φησιν αὐτόθι καὶ Οινώνης, ἣν ιστοροῦσι γυναῖκα γεγονέναι τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὶν Ἐλένην ἀρπάσαι· λέγειν τε τὸν ποιητὴν “Κεβριόνην νόθον νιὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο” (Π 738), ὃν εἰκὸς εἶναι ἐπώνυμον τῆς χώρας ἢ καὶ πόλεως ὅπερ πιθανώτερον ήτλ. – § 34 (p. 597) fin.

schol. B ad Y 53: Θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ· <Δημήτριος ὁ Σκήψιος> λόφον εἶναι φησι σταδίων πέντε τὴν περίμετρον, μεταξὺ Ἰλιέων κώμης καὶ Σιμούντος δὲ ἀπέχει κατὰ διάμετρον Σιμούντος μὲν στάδια πέντε, Ἰλιέων δὲ κώμης στάδια δέκα. (Θεοῖς δὲ αὐτὴν ἀνατίθησιν ώς πλήθουσαν λιβάσι καὶ λειμῶσι. τὸ δὲ θεῶν καὶ θέων δύναται γράφεσθαι, ἵνα δηλοῖ τὸν ἐπειγόμενον.)

schol. ABD ad Y 3: θρωσμῷ πεδίοιο: ὑψηλῷ τόπῳ

Move Back Move Forward

Fr. 32

Gaede 1880 and
TLG for
Demetrios of
Scepsis

- 30a.1 Γράνικος καὶ Αἴσηπος" κτλ. usque ad § 45 p. 603 fin.
Eustath. p. 890, 5: ἀπὸ τοῦ Καρήσου ποταμοῦ καὶ χώρα
τις Καρησηνὴ λέγεται ἦν ὁ ιδιωτισμὸς Κερασηνῆν φησιν.
Hesych. s. v. Κάρησος· πόλις καὶ ποταμός.
schol. V ad M 20 = Eustath. p. 889, 59: 'Ρῆσος· 'Ροί-
στης (l. 'Ροείτης) μετωνόμασται. όει δὲ πρὸς ἄρκτον ἀπὸ καλῆς
πεύκης ἥτις ἀπέχει ἀπὸ Αδραμυττείου στάδια ωπ̄.
schol. V ad M 20: Κάρησος· Πίδυς καλεῖται. όει δὲ
ἀπὸ Μαλούντος (cod. ἀπλούντος corr. Hercher). Κυζικηνοὶ ὄξυ-
τόνως αὐτὸν καλούνσιν. ἐμβάλλει γὰρ εἰς Αἴσηπον.
ibid.: 'Ροδίος· Δάρδανος καλεῖται. όει δὲ ἀπὸ Κλεων-
δοίας (l. Κλεανδρίας) ἔχοντης Πεύκης (l. ἀπεχούσης καλῆς πεύ-
κης) σταδίους β'. Eustath. p. 890, 9 idem habet.
- 32.1 schol. AD ad Z 35: Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τὸν Τρωικὸν πόλεμον
πορθῶν τὰς περιοίκους τῆς Ἰλίου πόλεις ἀφίκετο εἰς τὴν πάλαι
μὲν Μονηνίαν, νῦν δὲ Πήδασον καλουμένην καὶ αὐτὴν σὺν ταῖς
ἄλλαις ἐλεῖν· ἀπογνόντος δὲ αὐτοῦ τὴν εἰς τὸ τέλος πολιορκίαν
διὰ τὴν ὄχυρότητα τοῦ τόπου καὶ μέλλοντος ἀναχωρεῖν, φασὶν
εἶσω τῶν τειχῶν οὔσαν τίνα παρθένον ἐρασθῆναι τοῦ Ἀχιλλέως
καὶ λαβούσαν μῆλον εἰς τοῦτο ἐπιγράψαι καὶ όιψαι εἰς μέσον
τῶν Ἀχαιῶν. ἦν δὲ ἐν αὐτῷ γεγραμμένον "μὴ σπεῦδ' Ἀχιλλεὺς
ποὶν Μονηνίαν ἐλεῖν· ὕδωρ γὰρ οὐκ ἔνεστι· διψῶσιν κακῶς."
τὸν δὲ Ἀχιλλέα ἐπιμείναντα οὕτω λαβεῖν τὴν πόλιν τῇ τοῦ ὕδατος
σπάνει (schol. B ... μέλλοντος ἀναχωρεῖν, <πηδάσασά> τις παρ-
θένος ἐρασθεῖσα αὐτοῦ ἐν μῆλῳ ἔγραψεν οὕτως· "μὴ σπεῦδ'
Ἀχιλλεὺς ποὶν Μονηνίαν ἔλῃς· ὕδωρ γὰρ οὐκ ἔχουσιν διψῶσιν
κακῶς". ὁ δὲ περιμείνας ὑπέταξε τὴν πόλιν καὶ Πήδασον ὡνόμασε
διὰ τὴν παρθένον.) | ἡ ιστορία παρὰ <Δημητρίω> καὶ 'Ησιόδῳ.
- 32.5 32.10 32.15 33.1 Strab. § 51 p. 606: τὴν δὲ Ἀντανδρὸν Ἀλκαιος μὲν καλεῖ

[Move Back](#)[Move Forward](#)

Scholia AD // 6.35

Heyne 1834

Diogenes File Edit View Go Help File

BOOK OF Iliad 6, verse 25, line of scholia 1

6.26.1 <'Ἐπ' ὕεσσιν> 'Ἐν τῷ τῶν προβάτων τόπῳ.
6.32.1 <'Υποκυσσαμένη> 'Υπ' αὐτοῦ κυήσα-
σα, γεννήσασα.
6.34.1 <'Ἐνήρατο.> 'Ἐ-
φόνευσε.
6.35.1 <'Σατνιόεντος> "Ονομα πο-
ταμοῦ, καὶ κύριον.
6.35.5 <'Πήδασον.> Πό-
λις Φρυγίας ἡ Πήδασος. <'Πήδασον αι-
πεινήν> Αχιλλεὺς, ὑπὸ τὸν Τρωϊκὸν πό-
λεμον πορθών τὰς περιοίκους τῆς Ἰλίου
πόλεις, ἀφίκετο εἰς τὴν πάλαι μὲν Μο-
νηίαν, νῦν δὲ Πήδασον καλούμενην, βου-
λόμενος ὁμοῦ ταῖς ἄλλαις καὶ ταύτην
έλειν. Απογνόντος δὲ αὐτοῦ τὴν εἰς τέ-
λος πολιορκίαν, διὰ τὴν ὀχυρότητα τοῦ
τόπου, καὶ μέλλοντος ἥδη ἀναχωρεῖν,
φασὶν, εἴσω τῶν τειχῶν οὖσαν παρθένον
ἔρασθηναι τοῦ Αχιλλέως· καὶ λαβούσαν
μῆλον, ἐπιγράψαι, καὶ αὐτὸ φῦψαι εἰς
μέσον τῶν Αχαιῶν. Ἡν δὲ ἐν αὐτῷ
γεγραμμένα· Μὴ σπεῦδ', Αχιλλεῦ, πρὸν
Μονηίαν ἔληξ. "Υδωρ γάρ ούκ ἔνεστι·
διψῶσι κακῶς. Τὸν δὲ Αχιλλέα, ἐπ-
μείναντα, οὕτω λαβεῖν τὴν πόλιν, τῇ τοῦ
ὑδατος σπάνει. Ἡ ιστορία παρὰ Δημη-
τρίῳ καὶ Ἡσιόδῳ. <'Αἰπεινήν.> 'Υψηλήν.
6.38.1 <'Ἄτυξομένω.> Ταρασσόμενοι. Κα-
ταπλησσόμενοι, καὶ φοβούμενοι.

Move Back (

Scholia AD II. 6.35

Dindorf 1875

35. Ἀχιλλεὺς ἵπο τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον πορθῶν τὰς περιοίκους τῆς Ἰλίου πόλεις, ἀφίκετο εἰς τὴν πάλαι μὲν Μονηρίαν, νῦν δὲ Πήδασον καλουμένην, καὶ αὐτὴν σὺν ταῖς ἄλλαις ἐλεῖν. ἀπογύρνοντος δὲ αὐτοῦ τὴν εἰς τὸ τέλος πολιορκίαν διὰ τὴν ὀχυρότητα τοῦ τόπου καὶ μέλλοντος ἀναχωρεῖν, φασὶν εἶσω τῶν τειχῶν οὖσάν τινα παρθένον 5 ἔρασθηραι τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ λαβοῦσαν μῆλον εἰς τοῦτο ἐπιγράψαι, καὶ ρῦψαι εἰς μέσον τῶν Ἀχαιῶν· ηδὲ ἐν αὐτῷ γεγραμμένον “μῆ σπεῦδ”, Ἀχιλλεῦ, πρὸς Μονηρίαν ἐλεῖν· ὅδωρ γάρ οὐκ ἔνεστι· διψάσιν κακῶς. τὸν δὲ Ἀχιλλέα ἐπιμείναντα οὕτω λαβεῖν τὴν πόλιν τῇ τοῦ ὕδατος σπάνει. η ἱστορία παρὰ Δημητρίῳ καὶ Ἡσιόδῳ.

10

36. φεύγοντ¹] καὶ τοῦτο δύναται τοις ἔξης συνάπτεσθαι, φεύγοντ² Εὐρύπιλος δέ. ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων ιοείσθω ὅτι οὐχ Ὁμηρικὸν τὸ τοῦ συνδέσμου ὑπερβάτον.

— 37. *πεδίοιο] ὅτι ἐλλείπει ἡ διά, καὶ ἵππω δυϊκῶς ὡς ἐπὶ 15 ξυνωρίδος ἔφη.

38, 39. ἀναγκαῖαι διαστολαὶ ἐπὶ τὸ πεδίοιο, μυρικίνῃ, ρυμῳ,
πρὸς πόλιν, ἵνα γάρ σαφέστερον.

39. ἐν¹] οὐκ ἀναγκαῖον ἀναστρέφειν· δύναται γάρ πρὸς τὸ μυρικίνῳ συντάσσεσθαι.

— 40. *ὅτι πρώτῳ ἀντὶ τοῦ ἄκρῳ, καὶ ὅτι εἰς ρυμός.

41. ἀτυζόμενοι φοβέοντο] ἢ διπλᾶρη ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔφενγον· ἐπὶ τούτου γάρ ἀεὶ τὴν λέξιν τίθησιν. τὸ δὲ ἀτυζόμενοι παρὰ τὸ ἀτῷ ἀττῷ ἀτίνω καὶ ἀτύζω Αἰολικῶς.

43. ἐπὶ στόμα] ἡ διπλᾶρη, ὅτι ἐξηγήσατο τί ἔστι τὸ πρηγής, ὡς “μῆλον, ὅπερ τε καὶ αἴγες” (Od. 9, 184). στόμα τὸ πρόσωπον 25 οὕτως Λάκωνες.

45. γούνῳ] ὡς ἀσθενούσης κατ’ ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς ψυχῆς.

— 50. *πεπίσταιτ¹] πρὸς τὸν ἀναδιπλασιασμὸν, ὅτι ὡς λελάχωσιν, ἀντὶ τοῦ πίθοιτο.

— 54. *ἀντίος] οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ σ, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ η. 30

— 56. *ὁ γάρ περισπάται· διαπορητικὸς γάρ.

— 59. *ἱπποστικτέον ἐπὶ τὸ φέροι, ἵνα στίζωμεν ἐπὶ τὸ ὑμετέρας.

3. *ἀπογύρνοτος] ταπεινοῦστος καὶ ἀτύζω. Correxi ex Etym. M.

5. *καὶ μέλλοντος] καὶ ομ. p. 168, Eust. p. 623, 34, Philemone

10. *σπάνει] σπάνη p. 278.

22. *ἄτῳ—ἀτύζω] ἄτῳ ἀτύζω ἀπτίω

LGGA - Lessico dei grammatici greci antichi - Mozilla Firefox

Datei Bearbeiten Ansicht Chronik Lesezeichen Extras Hilfe

Meistbesuchte Seiten Erste Schritte Aktuelle Nachrichten Kostenlose Hotmail Links anpassen Windows Media RRZ Universität Hamb... Windows plutarch - Google Bü...

http://www.aristarchus.unige.it/lgga/ lgga

LGGA
Lessico dei Grammatici Greci Antichi

Menu principale

- Home Page [A]
- Schede [B]
- Bibliografia [C]
- Links [D]
- Servizi [S]
- Staff [E]
- Collaboratori [F]
- Aristarchus [T]
- Torna anonimo [G]
(utente: Alexandra Trachsel)
- Sito accessibile [H]
- English intro [Z]

Situazione schede

N. totali: 558
N. disponibili: 270
N. richiedibili: 288
N. programmate: 0

Ultimo aggiornamento: 11-12-2009

GetFirefox

LGGA 200806271355490.Demetrius_2.pdf - Adobe Acrobat Standard

PDF erstellen Dateien zusammenführen Exportieren Meeting öffnen Schützen Unterschreiben Überprüfen und kommentieren

9 / 25 133% Suchen

Σκηψίφ (fr. 23 Gaede; cfr. Sch. Il. 20, 53c).

Sch. D Il. 6, 35: Πήδασον αἰπεινήν, Φύλακον δ' ἔλε Λῆιτος ἥρως· Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν πολέμων πορθῶν τὰς περιοίκους πόλεις τῆς Ἰλίου ἀφίκετο εἰς τὴν πάλαι Κολόνειαν, νυνὶ δὲ Πήδασον καλουμένην. ἀπεγνωκότος δὲ αὐτοῦ τὴν εἰς τέλος πολιορκίαν καὶ μέλλοντος ἀναχωρεῖν, φασὶ παρθένον ἐντὸς οὖσαν τοῦ τείχους ἐρασθῆναι τοῦ Ἀχιλλέως καὶ λαβοῦσαν μῆλον ἐπιγράψαι καὶ ρίψαι εἰς τὸ μέσον τῶν Ἀχαιῶν. ἦν δὲ οὗτος ἐπιγεγραμμένον· μὴ σπεῦδε, Ἀχιλλεῦ, ἵως ἀν Κολόνειαν ἔληις· ὑδωρ γάρ οὐκ ἔνεστι, διψῶι κακῶι. τὸν δὲ Ἀχιλλέα οὗτος ἐπιμείναντα ἔλειν τὴν πόλιν τῇ τοῦ ὕδατος ἐνδείαι, ιστορεῖ Δημήτριος ὁ ἡλεκτήτης [ιστορεῖ δημήτριος καὶ ἡσίοδος Υ, ή ιστορία παρὰ δημητρίῳ καὶ ἡσίοδῳ (fr. 214 M.-W.) QXRA]. (fr. 32 Gaede; aut Dem. Phal. in *FGrHist* 228 F 50=207; aut Dem. Ixio, qui Ἐξήγησεν εἰς Ἡσίοδον scripsit quemquem commendat de Marco).

Fertig

– www.lgga.unige.it –

Scholia Tb // 6.35

Erbse 1971

Did.(?) b.¹ (‘Αρετάονα:» οι μὲν ‘Αρετάονα ἔξεδέξαντο, οι δὲ „ἄρ”,
είτα „Ετάονα”. A^{im}

b.² διχῶς καὶ „ἰέτήσωνα“. Tⁱⁱ

ex. 32. “Αβληρον: βλῶ βλήσω βληρός καὶ “Αβληρος. T

Ariston. 34. ναῖτε δὲ Σατνιόεντος: διτι Ζηνόδοτος γράφει „δς ναῖτε Σα- ει τιύεντος“ Δ “Ἐλατος. κακόφωνον δὲ γίνεται. A

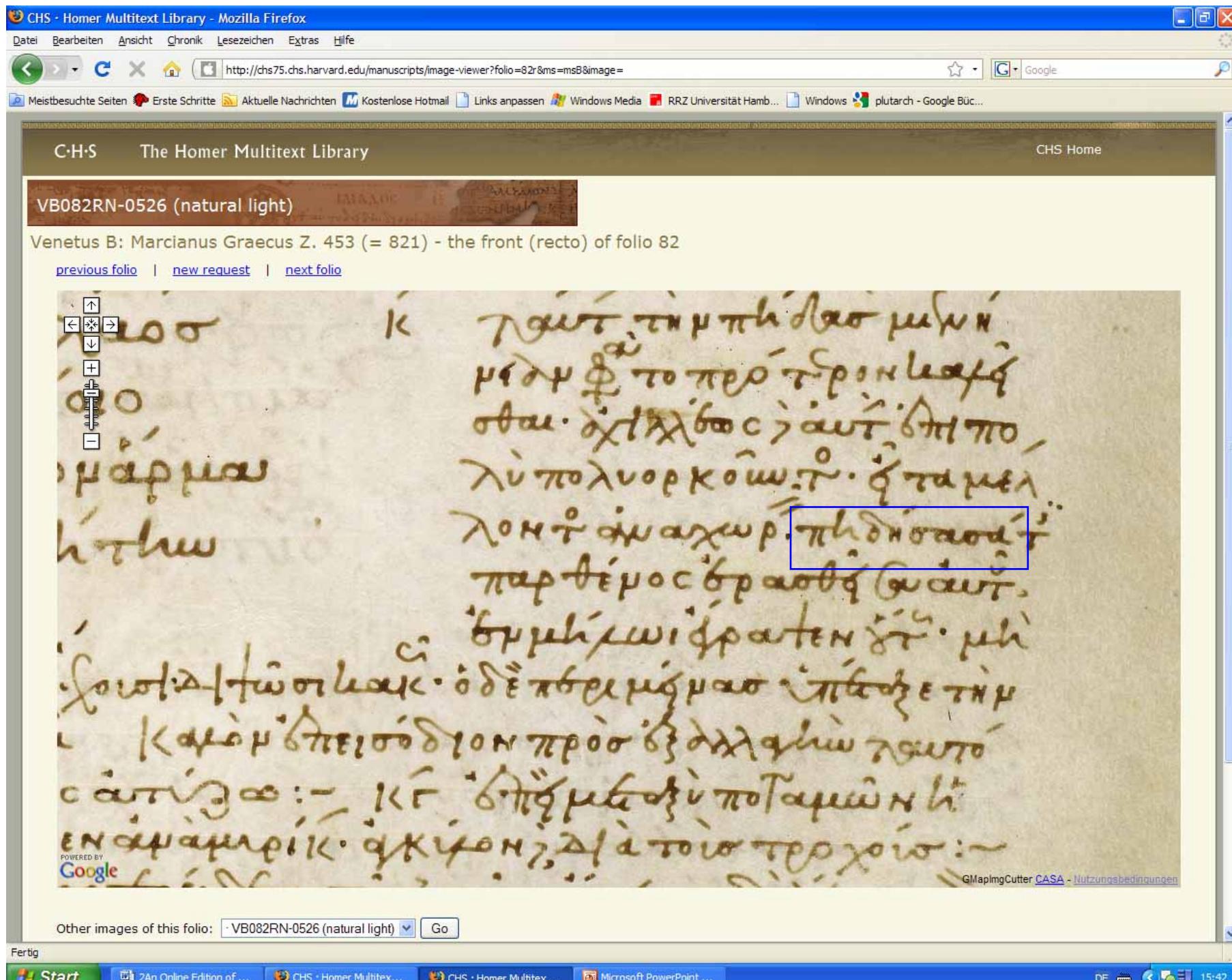
ex. 35 a. Πήδασον αἴπεινήν: ταῦτην τὴν Πήδασον πρότερον μὲν Μονηνίαν φασὶ καλεῖσθαι. ‘Αχιλλέως δὲ αὐτήν ἐπὶ πολὺ πολιορκοῦντος, είτα μέλλοντος ἀναχωρεῖν ἴπεισιδίκη ἡ παρθένος τις ἑρασθεῖσα αὐτοῦ ἐν μήλῳ ἔγραψεν „Μή σπεῦδ“, ‘Αχιλλεῦ, πρὶν Μονηνίαν πο θλῆς· / ὅδωρ γάρ οὐκ ἔνεστι. ἴδιψιδοςτι κακῶς“. δὲ περιμείνας ὑπέταξε τὴν πόλιν b(BCE³E⁴) T καὶ Πήδασον ὀνόμασε διὰ τὴν παρθένον. b(BCE³E⁴)

D Πήδασον αἴπεινήν {φύλακον δ} ἔλε λήϊτος ἥρωας: ‘Αχιλλεὺς ὑπὸ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον — παρὰ Δημητρίῳ (Demetr. τι Sc. fr. 32 G.; Demetr. Phal., FGrHist 228, 50 = fr. 207 We.) καὶ ‘Ησιόδῳ (fr. 214 M.-W.). A

ex. b. Πήδασον: τὴν πρὸς Καρία καὶ ‘Αλικαρνασσοῦ, ἦν ἀπὸ Πηγάσου καλοῦσιν. ὑπέσχοντο γάρ δώσειν αὐτῷ χώραν, ἦν δὲ ἵππος νυχθημέρω περιτροχάσει· διὸ καὶ χάραγμα τοῦ ἵππου ἔχουσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Τρωάς, ἦν ἄμα Λυρηνασσοῦ καταλέγει (sc. Y 92). T

34 ad N 172 a (Ariston.), cf. Friedl., Ariston. 216; Ludwich, A. H. T. I, 265, 21; M. L. West ad Hsd. th. 15; vix recte Duentzer, Zen. 84 n. 64; nescio an v. l. Σαφνίδεντος in scholis commemorata sit, cf. Strab. 13, 1, 50 (p. 606, versibus Z 34—5 laudatis): Σαφνίδεντα δ’ ὑστερον εἴπον, οι δὲ „Σαφνίδεντα“. ἔστι δὲ χείμαρρος μέγας, δίχιος δὲ μητής πεποίκην δινομάδων ὁ ποιητής αὐτόν 35 a cf. D (unde Et. Gen. [AB] Πήδασος et Eust. 623, 16); Ap. Rh. fr. 12; Powell, Class. Rev. 27, 1913, 130 b cf. Eust. 623, 14 (cf. app. crit.); — ‘Αλικαρνασσοῦ (78) cf. Strab. 13, 1, 59 (p. 611 = FGrHist 124, 25) ἔστι δὲ καὶ (80) sq. cf. D (πόλις

61 le. addidi 62 ἔτανα A em. Bk. 63 καὶ ἄρ” ἔτανα Ma. 65 δτι A, ἡ διπλῇ (sc. περιεστιγμένῃ), ὅτι Vill. δς νάε Heyne, Ddf. (cf. Gow ad Theocr. 14, 32), at vide test. 67 sq. πρότ. — φασὶ T μενήνιαν (C, μενήνιαν BE³E⁴) φασὶ τὸ πρότερον b 68—73 ἀχ. δὲ sq.] ὀνομάσθη δὲ πήδασος διὰ τὴν παρθένον περὶ ἣ δινομένειν εἴρηται (sc. in sch. D) E⁴ 68 αὐτήν om. T 69 πεισ. T πηδάσασα b, πηδάση Leaf (recte ut vid.), πηδάσα Bk., πήδασα Schwartz, πηδασίς Ldw. παρθ. τις T τις παρθένος b 70 ἔγραψεν σύτως b σπεῦδε b μενήνιαν C μενήνιαν E³ μενήνιαν B 71 θεις T ἔνεστι T ἔχουσι b διψῶσιν D (A), item BE³E⁴ (e conjectura) 74—7 pone sch. Z 36 in A, trps. Bk. 74 (le.) φύλ. — ἥρως deleui 78 ἀλικαρνασσοῦ T suppl. Ma. 79 αὐτῷ T τῷ βελλεροφόντι Eust. 80 τοῦ om. Eust. 81 λυρηνασσοῦ T suppl. Ma.

Fr. 32

Gaede 1880 and
TLG for
*Demetrios of
Scepsis*

- 30a.1 Γράνικος καὶ Αἴσηπος" κτλ. usque ad § 45 p. 603 fin.
Eustath. p. 890, 5: ἀπὸ τοῦ Καρήσου ποταμοῦ καὶ χώρα
τις Καρησηνὴ λέγεται ἦν ὁ ιδιωτισμὸς Κερασηνῆν φησιν.
Hesych. s. v. Κάρησος· πόλις καὶ ποταμός.
schol. V ad M 20 = Eustath. p. 889, 59: 'Ρῆσος· 'Ροί-
στης (ι. 'Ροείτης) μετωνόμασται. όει δὲ πρὸς ἄρκτον ἀπὸ καλῆς
πεύκης ἥτις ἀπέχει ἀπὸ Αδραμυττείου στάδια ωπ̄.
schol. V ad M 20: Κάρησος· Πίδυς καλεῖται. όει δὲ
ἀπὸ Μαλούντος (cod. ἀπλούντος corr. Hercher). Κυζικηνοὶ ὄξυ-
τόνως αὐτὸν καλούνσιν. ἐμβάλλει γὰρ εἰς Αἴσηπον.
ibid.: 'Ροδίος· Δάρδανος καλεῖται. όει δὲ ἀπὸ Κλεων-
δοίας (ι. Κλεανδρίας) ἔχοντης Πεύκης (ι. ἀπεχούσης καλῆς πεύ-
κης) σταδίους Ε. Eustath. p. 890, 9 idem habet.
- 32.1 schol. AD ad Z 35: Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τὸν Τρωικὸν πόλεμον
πορθῶν τὰς περιοίκους τῆς Ἰλίου πόλεις ἀφίκετο εἰς τὴν πάλαι
μὲν Μονηνίαν, νῦν δὲ Πήδασον καλουμένην καὶ αὐτὴν σὺν ταῖς
ἄλλαις ἐλεῖν· ἀπογνόντος δὲ αὐτοῦ τὴν εἰς τὸ τέλος πολιορκίαν
διὰ τὴν ὄχυρότητα τοῦ τόπου καὶ μέλλοντος ἀναχωρεῖν, φασὶν
εἶσω τῶν τειχῶν οὐσάν τινα παρθένον ἐρασθῆναι τοῦ Ἀχιλλέως
καὶ λαβοῦνσαν μῆλον εἰς τοῦτο ἐπιγράψαι καὶ όιψαι εἰς μέσον
τῶν Ἀχαιῶν. ἦν δὲ ἐν αὐτῷ γεγραμμένον "μὴ σπεῦδ' Ἀχιλλεὺς
ποὶν Μονηνίαν ἐλεῖν· ὑδωρ γὰρ οὐκ ἔνεστι· διψῶσιν κακῶς."
τὸν δὲ Ἀχιλλέα ἐπιμείναντα οὕτω λαβεῖν τὴν πόλιν τῇ τοῦ ὕδατος
σπάνει (schol. B ... μέλλοντος ἀναχωρεῖν, <πηδάσασά> τις παρ-
θένος ἐρασθεῖσα αὐτοῦ ἐν μῆλῳ ἔγραψεν οὕτως· "μὴ σπεῦδ'
Ἀχιλλεὺς ποὶν Μονηνίαν ἔλῃς· ὑδωρ γὰρ οὐκ ἔχουσιν διψῶσιν
κακῶς". ὁ δὲ περιμείνας ὑπέταξε τὴν πόλιν καὶ Πήδασον ὡνόμασε
διὰ τὴν παρθένον.) | ἡ ιστορία παρὰ <Δημητρίω> καὶ 'Ησιόδῳ.
- 32.5
- 32.10
- 32.15
- 33.1 Strab. § 51 p. 606: τὴν δὲ Ἀντανδρὸν Ἀλκαιος μὲν καλεῖ

[Move Back](#)[Move Forward](#)

Scholia Tb // 6.21

Erbse 1971

Ariston. 19 a. {έσκεν} θάψηνίοχος: ότι παρέλκει ἡ πρόθεσις ως ἐν τῷ „Ποσειδάνων ύποδμώς“ (δ 386). A¹⁵

ex. (Ariston.) b. θάψηνίοχος: πλεονάζει ἡ ὑπό, ωσπερ τὸ „ύποδμώς“ (δ 386) b(BCE³E⁴) T καὶ „ἐπαινὴ Περσεφόνεια“ (I 457). T ἢ δῆτι καὶ ὁ παραβάτης θάψηνίοχος λέγεται, ως τὸ „θρασύν θάψηνίοχον τρόπους† / Ἐκτορά“ (Θ 89—90). b(BCE³E⁴) T

ex. c.¹ {γαῖαν ἐδύτην:} ἐνεδύσαντο τὴν γῆν ταφέντες. T²⁰
c.² τὸ δὲ γαῖαν ἐδύτην φησίν, ότι γῆν ταφέντες ἐνεδύσαντο.

b(BCE³E⁴)

ex. 21 a.¹ βῆ δὲ μετ' Αἰσηπον (καὶ Πήδασον): Αἰσηπος ἐκ τοῦ ποταμοῦ, Πήδασος παρὰ τὸ πηπόνιν. οἱ δὲ ἄλλοι ιστορικοὶ τὸν Πήδασον „Τήρεχον“ καλοῦσιν. T²⁵

a.² οὗτος μὲν ἔξ Αἰσηπον τοῦ ποταμοῦ λέγεται, δὲ Πήδασος παρὰ τὸ πηδᾶν. οἱ δὲ περὶ Ἀρισταρχον „Πήρεχον“ τὴν Πήδασον λέγουσιν. b(BCE³E⁴)

ex. 22 a.¹ νηῖς: ἡ παρὰ τὰ νήματα, ἡ παρὰ τὰ νήσα δύλα φασι γάρ τὰς λεγομένας νηίδας νύμφας ἐν ὑλώδεσιν δρεσι διαιτᾶσθαι. b(BCE³)²⁰
a.² νηῖς: παρὰ τὰ νήματα· ἡ παρὰ τὰ νήσα δύλα, δὲ εστιν ἀμαδρυάς. T

ex. b.¹ Ἀβαρβαρέη: κύριον. λέγεται δὲ τὸ πολύ καὶ χυδαῖον τάβερβελλον. b(BCE³E⁴)

b.² τὸ πολύ τάβερβερέ. T²⁵
ex. 23. ἀγαυοῦ λαομέδοντος: ἀγαυοῦ τῷ γένει ἡ τῷ κόλλει οὐ γάρ δή τοῦ λαομέδοντος τὸν τρόπον ἐπαινεῖ, δις τούς περὶ Ἀπόλλωνα καὶ Ποσειδῶνα ηδίκησε καὶ αῦθις τὸν Ἡρακλέα. b(BCE³E⁴) T

19 a ad Δ 423 a (Hrd.), cf. D ad Z 19; vide ad A 39 a (test.), Z 86, praeterea ad I 456 b cf. Eust. 622, 26 ἡ δὲ (17) sq. ad Θ 89 (Ariston.). Vide e. g. T 401 21 a¹ — πηπόνιν (24) Ge (e T) a² οἱ δὲ περὶ Ἀρισταρχον (27) cf. Valk I 173 22 a¹ — νήματα (29) Ge (e T), cf. D. Apr. S. 116, 18; Eust. 622, 30; vide Porph. Π. ἀγαυοῦ fr. 8 Bid. b¹ — κύριον (33) cf. Ap. S. 3, 32 (Apio fr. 3 B.); vide ad Π 150 c (ex.) 23 cf.

14 (i.e.) έσκεν del. Bk. δῆτι Λ. ἡ διπλῆ, δῆτι Vill. 16 le. scripsi, έσκεν θάψηνίοχος T, om. b ώσπερ τὸ ὡς b 17 παρεσφόν T em. Ma. 18 παραβάτης b, fort. rectius λέγεται ως τὸ om. T, fort. verum 18 sq. φορέοντες Hom. 20 le. add. Ma. 21 τὸ δὲ γαῖαν sq. pone sch. b (coni. cum v. Ἐκτορά) b 23 le. T supplevi 24 πηπόνιν cf. sch. a², πηπόνιν Ge 29 le. scripsi, νηῖς BC ἡ νηῖς E³ νήματα] νήματα edd., at cf. D. Ap. S. 116, 19 30 ὑλώδεσιν b corr. Boreades 31 νήματα T νήματα Ge 33 le. scripsi (eadem V^c ante sch. b²), τὸ δὲ ἀβαρβαρέη (ἀβαρβαρέην B) BCE³ pone sch. a¹ (coni. cum v. διαιτᾶσθαι), om. E⁴ κύριον] δύναμεις νύμφης E⁴ λέγει δι τὸ BE³ τὸ δὲ E⁴ 34 ὀρθρήλον Ddf. (cf. He. a 109 et 229) 36 ἀγ. λαομ.: ἀγαυοῦ om. b 36 sq. οὐ γάρ — ἐπαινεῖ T τὸν γάρ λαομέδοντος τρόπον οὐκ ἐπαινεῖ b 37 δις T ἐπειδὴ b 38 καὶ ποσ. om. T ηδίκ. T θεοὺς ηδίκησε b τὸν om. b